

TYÖPOLIITTINEN AIKAKAUSKIRJA 50 VUOTTA

Kausityöttömyyden hoidosta työpolitiikkaan

Pekka Ylöstalo¹

Työpoliittisen aikakauskirjan 50-vuotinen taival on monella tavalla rinnakkainen sen kanssa, millä tavalla sodanjälkeisessä Suomessa on keskusteltu työvoimakysymyksistä. Tuona ajanjaksona on muotoutunut myös nykyisen työpolitiikan sisältö. Työpoliittisen aikakauskirjan sisältö heijastelee hyvin eri aikoina vallinneita käsityksiä. Työvoimapolitiikan - tai laajemmin - työpolitiikan sisältö on jatkuvasti laajentunut ja samalla sen yhteydet muihin politiikkalohkoihin ovat monipuolistuneet.

Kansainvälisten yhteyksien laajeneminen on ollut monien muutosten taustalla. Erityisesti OECD:n työvoimapolitiikkaa koskeneilla julistuksilla oli jo varhain suuri merkitys työvoimapolitiikan sisällön muo-

toutumiselle. Myöhemmin 1990-luvun alkuvuosista lähtien mukaan tuli myös Euroopan unioni. Euroopan talousyhteisö vilahteli työvoimapolitiittisissa keskusteluissa jo huomattavasti tätä aikaisemmin. Sattumalta myös se juhlii Euroopan sosiaalirahaston kanssa tänä vuonna 50-vuotista historiaansa. Edellisten lisäksi taustalla ovat olleet myös ILO ja erilainen pohjoismainen yhteistyö.

Seuraavassa käydään lyhyesti läpi lehden vaiheet ja sen julkaisemisesta vastanneet henkilöt eri vuosikymmeninä. Lehden sisältö on vuosien kuluessa laajentunut ja monipuolistunut. Koko 50-vuotisen historian aikaista sisältöä on mahdotonta kuvata. Tässä yhteydessä tyydytään luonnehtimaan eri ajankohtina käytyä keskustelua työpolitiikan

---

¹ Pekka Ylöstalo, VTM, erikoissuunnittelija, työministeriö

kehittymisen näkökulmasta. Luonnollisesti lehdessä on julkaistu lukuisa määrä kirjoituksia, jotka ovat tällaisen keskustelun valtavirran ulkopuolella ja jotka silti ovat olleet tärkeitä puheenvuoroja. Myöskin työvoimatilastoinnin kehitys on jätetty ulkopuolelle. Oiva Lönnbergin artikkeli tässä lehdessä käsittelee erityisesti sitä.

Viidenkymmenen vuoden aikana aikausjulkaisua on ollut toimittamassa lukuisa määrä ihmisiä. Julkaisulla on ollut toisaalta myös jatkuvuutta, sillä samat ihmiset ovat vastanneet hyvinkin pitkään julkaisun ilmentymisestä. Pisimpään mukana on ollut Oiva Lönnberg, jonka nimi löytyy jo vuoden 1974 numerosta nimikkeellä toimittaja, myöhemmin hän toimi toimitussihteerinä ja lehden kantava voimana vuoteen 1992 saakka ja sen jälkeen hän oli toimitusneuvoston jäsen vuoden 2007 ensimmäiseen numeroon asti.

Vuodet 1957 – 1961

Työmarkkinakatsaus ja Tiedoituksia

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriöön oli vuonna 1956 perustettu uusi työmarkkinatutkimustoimisto. Se ryhtyi suunnittelemaan systemaattista tietojen keräämistä koko maan kattavaa yleistä työllisyystilastoa varten. Tämä toteutui vuonna 1959 nimellä Työvoimatiedustelu. Siitä on sittemmin kehittynyt nykyinen Tilastokeskuksen tekemä työvoimatutkimus.

Uusi työmarkkinatutkimustoimisto alkoi myös kerätä työvoimahallinnon omaa työllisyyttä koskevaa tietoa työvoimapiireistä. Piiripäälliköt pystyivät alueellisten suhteidensa avulla arvioimaan ja ennakoimaan tulevan talvikauden työllisyystilanteen suhteellisen hyvin. Kohteena oli pääasiassa metsätöiden tilanne. Työttömyyden hoidon kannalta tällaiset tiedot olivat hyvin hyödyllisiä, sillä ne

auttoivat ennakoimaan miten paljon ’julkisia töitä’ piti järjestää eri alueilla. Tuolloin tällaisen töiden järjestäminen etenkin talviaikana oli työllisyyspolitiikan keskeisin väline.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön työmarkkinatutkimustoimisto alkoi julkaista pienileikkisinä monisteina kahta julkaisua, joiden nimet olivat Tiedoituksia ja Työmarkkinakatsaus. Edellistä julkaistiin neljännesvuosittain vuodesta 1957 alkaen ja jälkimmäisen piti ilmestyä kuukausittain vuodesta 1960 lähtien. Käytännössä ilmentymistiheys vaihteli jonkin verran.

Ensimmäinen ”Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön Työmarkkinatosaston tiedoituksia” julkaistiin 25. päivä syyskuuta vuonna 1957. Se sisälsi neljä artikkelia:

Metsätyövoiman käytön ennakkoinnin mahdollisuus metsänhoitoyhdistysten suorittamien leimausten avulla
Talonrakennustoiminta
Työllisyystutkimus
Työttömyysennusteiden toteutuminen v. 1956/57

Useissa Tiedoituksia -monisteissa kuvattiin työttömänä olevan työvoiman rakennetta. Paljon keskusteltiin myös työllisyyden ja työttömyyden tilastoinnista. Tämä oli tuolloin hyvin ajankohtainen koko maan kattavan työvoimatiedustelun suunnittelun takia. Myös työvoimatiedustelun toteuttamistavasta käytiin keskustelua. Ennen vuotta 1959 työttömyyttä koskevat tiedot perustuivat siis työttömyyslautakuntien kortistoihin ”julkisten töiden” määristä.

Koetutkimusten jälkeen uusi koko maan kattava työvoimatiedustelu toteutui vuonna 1959. Samalla aiempi kuva työttömyydestä ja työllisyydestä muuttui hyvin paljon. Syy-

nä oli se, että uusi tiedustelu toi esiin muunkin kuin kortistoidun työttömyyden.

Tiedoituksia -lehdessä julkaistiin työvoimatiedustelun tietoja.

Työttömyyslukujen kasvu oli niin suuri aikaisempiin tietoihin verrattuna, että niitä sai käyttää vain talon sisällä. Tämä tehtiin selväksi julkaisun etusivun tekstillä ”Ei julkaistavaksi”.

Kuukausijulkaisu Työmarkkinakatsaus aloitti ilmestymisensä hieman myöhemmin kuin Tiedoituksia -lehti. Sen ensimmäisen numeron kannessa on päiväys 8.7.1960. Vuonna 1961 Työmarkkinakatsaus ilmestyi jostain syystä nimellä Työmarkkinat.

Työmarkkinakatsaukset sisälsivät nimensä mukaisesti katsauksen vallitsevaan työllisyystilanteeseen. Toinen vakiooteema oli piiripäälliköiltä kerättyihin tietoihin perustuva työttömyysennuste tai täsmällisemmin sanottuna ennuste julkisten töiden tarpeesta.

Molempien lehtien toimittamisesta vastasi kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön työmarkkinatutkimustoimisto, jossa työskenteli kolme henkilöä:

Lauri Heikinheimo
Toini Ristimäki
Terho Pulkkinen

Vuodet 1962 – 1969

Työvoimakatsaus

Vuoden 1962 alusta aikaisemmin monisteina julkaistut lehdet yhdistettiin yhdeksi julkaisuksi nimeltään Työvoimakatsaus. Julkaisun ulkoasu parani huomattavasti, sillä se painatettiin ja uudeksi kooksi valittiin aikaisempaa pienempi A5.

Sisällöllisesti jatkettiin entisellä linjalla. Yleensä lehdessä oli jokin johtoartikkeli ja katsaus lähiajan työllisyystilanteeseen. Leh-

dessä julkaistiin uuden työvoimatiedustelun tietoja. Niiden julkaisukiellosta luovuttiin vuonna 1965.

Artikkeleiden sisältöalue laajeni. Aluksi tärkeiksi aihealueiksi nousivat sekä maassa- että maastamuutto. Vuosikymmenen lopulla esille nostettiin OECD:n piirissä esille nousut keskustelu ns. aktiivisesta työvoimapolitiikasta ja työhallinnon tehtävien laajentamisesta. Suomi oli OECD:n jäsen ja tällöin se myös oli mukana hyväksymässä järjestön ns. aktiivisen työpolitiikan julistuksen, joka oli annettu vuonna 1964. Samalla esillä oli myös kysymys erillisen työvoimaministeriön tarpeesta hoitamaan laajenevaa työvoimapolitiikkaa.

Työvoimakatsauksen julkaisemisesta vuosina 1962 – 1969 vastasi kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön työmarkkinatutkimustoimisto, jonka nimi muuttui vuonna 1965 työvoimatutkimustoimistiksi. Lehden takasivulla lueteltiin koko toimiston henkilökunta, päätoimittajaa tai toimitussihteeriä ei nimetty erikseen.

Työvoimakatsaus -lehden toimitustyössä mukana olleet vuosina 1962 – 1969:

Terho Pulkkinen 1962
Toini Ristimäki 1962 – 1968
Esko Pälä 1962 – 1964
Aarre Heikkilä 1962 – 1969
Pekka Castrén 1964 – 1967
Timo Filpus 1964 – 1969
Sinikka Paatero 1964 – 1966
Pirkko Häkkinen 1965 1968
Pirkko Haarma 1968
Niilo Sääski 1968 – 1969

Vuodet 1970 – 1989

Työvoimaministeriön Työvoimakatsaus

Työvoimaministeriö perustettiin 1.3.1970.

Sen sisälle perustettiin suunnitteluosasto, joka jatkoi Työvoimakatsauksen julkaisemista. Vuoden 1971 alusta lehden ulkoasu parani ja sen sisältö laajeni. Vuonna 1976 ulkoasua parannettiin vielä toisen kerran. Kolmas muutos toteutettiin vuonna 1986. Artikkeliosastoa laajennettiin ja tuolloin lehdelle nimettiin ensimmäisen kerran erillinen päätoimittaja, artikkelitoimittaja ja toimitussihteeri. Julkaisuun otettiin mukaan myös uusi työnvälitystilasto ja muutenkin tilastotaulukoita lisättiin. Lehden sisältö muotoutui nykyiseksi. Alkuosa koostui erilaisista työvoimapolitiikkaan liittyvistä artikkeleista ja lehden toisen osan muodostivat tilastotiedot.

Työvoimapolitiittisen keskustelun kannalta ajanjakso on ollut selvästi tärkein. Työvoimapolitiikka laajeni sisällöllisesti etenkin 1970-luvun lopulta lähtien. Alkuun keskustelua hallitsi laaja muuttoaalto Ruotsiin ja siitä seuranneet työmarkkinoiden tasapainottomuus ja suuret alueelliset erot. Myöhemmin keskustelu vaihteli työttömyyden ja työvoimapolitiikan välillä riippuen vallinneesta työllisyysilanteesta. Työvoimapolitiikkaan liitettiin uusia asioita, eikä kysymys ollut enää pelkästään työttömiin kohdistuneesta toiminnasta.

Tutkimustoiminnan laajenemisen myötä artikkeleiden sisältöalue laajeni vuosien myötä huomattavasti. Ne käsittelivät laajasti mm. työttömyyttä ja sen rakennetta, hyvin paljon työvoimapolitiikan ja koulutuspolitiikan yhteyksiä, ammatinvalintaa ja myös jonkin verran työelämän laadullisia piir-

teitä. Työvoimapolitiikan muotoutumisen kannalta 1970-luku ja 1980-luvun alkupuoli on erittäin kiinnostava ajanjakso. Tällaisiin kysymyksiin erikoistunut ministeriö tarjosi myös uudenlaisen taustan työvoimapolitiittiselle keskustelulle.

Keskusteluun tuotiin monia asioita, jotka olivat olleet esillä kansainvälisissä järjestöissä kuten OECD:ssä, ILOssa tai Euroopan talouskomissiossa. Hyvä esimerkki tällaisesta on Lauri Korpelaisen² artikkeli vuoden 1972 toukokuun numerossa. Se perustui osallistumiseen Euroopan talouskomission kokoukseen. Korpelainen perää kansainvälisiin suosituksiin vedoten ponnekkaisesti työvoimapolitiikan ja koulutuspolitiikan yhteistyötä. Työvoimapolitiikan tulee tähdätä sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä työmarkkinoiden määrälliseen ja ladulliseen tasapainoon. Se pitäisi toteuttaa ”yksilömyönteisessä hengessä”, jolloin kukin voisi valita työnsä kykyjensä ja taipumustensa mukaisesti. Korpelainen painottaa myös toimien ja tehtävien muuttamista osaamistason mukaiseksi. Hän ehdottaa myös kurssikeskusten perustamista jatkuvaa työllisyyskoulutusta varten.

Samassa numerossa julkaistiin tri Erwin Kempfin arvio suomalaisesta työvoimapolitiikasta. Artikkelissa suositellaan pitkän ajan tavoitteiden asettamista ja aikaisempaa laajemman näkökulman ottamista koko työllisyyspolitiikassa. Hänen mielestään työllisyyspolitiikka on ollut vain työttömiin kohdistunutta marginaalista toimintaa. Tarvittaisiin kytkentää koulutukseen, yrityksille annettavia palveluja olisi lisättävä ja alueel-

² Lauri Korpelainen oli ns. o-ryhmän jäsen. Vuonna 1955 perustettu ryhmä koostui nuorista kansantaloustieteilijöistä, joiden etu- tai sukunimen piti päättyä o-kirjaimeen. (Poikkeuksen muodostivat Lauri Korpelainen ja Pentti Viita) Tavallisesti o-ryhmän jäseniksi nimetään Timo Helelä, Reino Hjerppe, Mauno Koivisto, Lauri Korpelainen, Erkki Laatto, Jaakko Lassila, Jussi Linnamo, Olavi E. Niitamo, Jouko Paunio, Jaakko Railo ja Pentti Viita. O-ryhmän sanotaan vaikuttaneen voimakkaasti modernin kansantaloustieteen Suomeen tuloon.

liseen tasapainottomuuteen olisi puututtava. Kuriositeettina voi mainita, että Kempfin mielestä Suomi oli liian palveluvaltainen maa ja teollisuuden lisäämiseen pitäisi satsata.

1970-luvulla työllisyys heikkeni ja alueelliset erot kasvoivat voimakkaan Ruotsiin muuton seurauksena. Vuonna 1970 rekisteröity työttömyysaste oli 1,6 prosenttia. Muutamassa vuodessa se ylitti 50 000 henkeä ja vuonna 1978 se oli jo 130 000. Ruotsiin muuton seurauksena työvoiman määrä oli myös alentunut.

Nämä teemat toistuvat myös artikkeleissa. Vuosikymmenen alkupuolella keskusteltiin mm. siitä, miksi muuttajat eivät käytä työvoimapalveluja ja mitä voitaisiin tehdä. Ammatinvalinnanohjauksesta käytettiin useita puheenvuoroja. Suomen ja Ruotsin palkkatasoja vertailtiin.

Jotkut artikkelit koskivat myös muuttoliikkeen laadullista puolta. Omaperäisimmän puheenvuoron käytti Urho Rauhala, joka halusi lisää turvallisuutta maassamuuttoon. Eräisiin psykiatreihin ja myös sosiobiologiaan vedoten hän ehdotti, että maassamuuton pitäisi tapahtua tutussa seurassa ja porukalla. Tällöin muutto ei ahdistista ja uuteen sopeutuminen sujuu nopeammin. Artikkeliksi sai varsin kriittisen vastaanoton.

Koko vuosikymmen oli vahvaa työvoimapolitiikan sisällön muutoksen ja laajenemisen aikaa. Vuosikymmen puolivälin öljyn hinnan voimakas nousu, ns. öljykriisi, kasvatti työttömyyttä huomattavasti. Toinen leimaa antava piirre on työvoima- ja koulutuspolitiikan tuleminen entistä lähemmäksi toinen toisiaan. Vaikka rekisteröity työttömyys lisääntyi, joillakin aloilla oli pulaa työvoimasta. Alueelliset erot syvenivät ja rakennetyöttömyys nousi vakavaksi ongelmaksi.

Vuosikymmen puolen välin paikkeilla ja sen loppupuoliskolla keskusteluun nousivat nuoret ja myös koulutettujen työllisyydestä

oltiin huolissaan. Työttömyyden rakennetta alettiin ymmärtää aikaisempaa paremmin ja samalla rakennetyöttömyyden ohella työllisyyskapeikat nousivat esille.

Eri toimenpiteiden vaikutuksia alettiin arvioida jo tuolloin. Vuonna 1977 julkaistiin kahdessa osassa Timo Jokiperän systemaattinen arvio valtion toimenpiteiden työllisyysvaikutuksista. 1980-luvulla tällainen arviointi lisääntyi indikaattoreineen ja tulostavoitteineen. Samalla eri toimenpiteistä ja välineistä alettiin keskustella aikaisempaa eriytyneemmin.

Myös Työvoimakatsaus -lehden tilasto-osa laajeni ja sen sisältö vakiintui. Vanhimmat tilasto-osien taulut ja aikasarjat alkavat jo vuodesta 1961 ("Työttömyys ja työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan"). Vuodesta 1971 alkavia aikasarjoja on lukuisia, esimerkiksi "Avoimet työpaikat työnvälityksessä ammattittain" ja "Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ammattittain". Työvoimapolitiikkaan liittyvä materiaali laajeni ja yleistä taloudellista kehitystä kuvaavan materiaalin osuus väheni lehden alkuvuosiin verrattuna.

Lehden toimittamisesta vastasi työvoimaministeriön suunnitteluosasto, jonka päällikkö oli myös lehden päätoimittaja vuodesta 1977 lähtien. Sitä ennen lehdellä ei ollut nimettyä päätoimittajaa. Lehdellä oli toimittaja vuodesta 1974 alkaen. Vuodesta 1978 lähtien toimittaja -nimike muutettiin toimittussihteeriksi.

Työvoimakatsaus -lehden toimitus vuosina 1970 - 1989:

Työvoimaministeriön suunnitteluosasto, joka jakautui tutkimus- ja suunnittelutoimistoon ja tilastotoimistoon.

Vuosi 1970

Lauri Korpelainen

Altti Majava (Tutkimus- ja suunnittelutoimisto)

Aarre Heikkilä
 Timo Filpus
 Niilo Sääski
 Eero Polus
 Toini Ristimäki (Tilastotoimisto)

Vuodet 1971 – 1989

(Vuonna 1977 nimettiin ensimmäisen kerran päätoimittaja ja vuodesta 1971 eteenpäin mainittiin erikseen toimittaja)

Lauri Korpelainen 1977 – 1989/1
 päätoimittaja
 Pirkko Aulin-Ahmavaara 1989/2
 päätoimittaja
 Matti Pukkio 1989/3–4 päätoimittaja
 Niilo Sääski, toimittaja 1971 –1973
 Oiva Lönnberg, toimittaja 1974 – 1977
 toimitussihteeri 1978 – 1989

Vuodet 1990 – 2007

Työministeriön Työpoliittinen aikakauskirja

Kesäkuussa 1989 työvoimaministeriö muutettiin työministeriöksi ja samalla sen tehtävät laajentuivat. Vuonna 1990 Työvoimakatsauksen nimi muutettiin nimeksi Työpoliittinen aikakauskirja. Entisen suunnitteluosaston tilalle perustettiin suunnittelusihteeristö, joka vastasi Työpoliittisen aikakauskirjan toimittamisesta.

Ensimmäisen uudistetun numeron alussa (1/1990 s. 3) kuvataan uudistuneen julkaisun laajennuttua aihepiiriä seuraavasti: ”...käsiteltävien kirjoitusten aihepiiriä laajennetaan koko työhallinnon toimialan kattavaksi; työvoimapolitiittisten kysymysten ohella työelämää kokonaisuudessaan (ts. myös lainsäädäntöä, työoloja, työsuojelua, työelämän tutkimusta, Kansainvälistä työjärjestöä sekä

työriitojen sovittelua) koskevat kysymykset ovat tässä aikakauskirjassa käsiteltäviä aiheita.”

Uudistuneen lehden artikkeleiden aihepiiri laajeni. Kansainväliset teemat lisääntyivät huomattavasti ja keskusteluun mukaan tuli heti vuosikymmen ensimmäisinä vuosina Euroopan integraatio ja sen merkitys. Myös pohjoismaiset asiat olivat esillä.

Varsinkin ennen 1990-luvun alun syvää taantumaa keskusteltiin työvoimapolitiikan ohella myös tutkimuspolitiikasta. Aikakauskirjassa julkaistiin runsaasti artikkeleita, jotka perustuivat valmistuneisiin työpolitiikkaan liittyviin tutkimuksiin. Sisällöllisesti artikkelit käsitelivät laajasti ja monipuolisesti työpolitiikan eri puolia. Myös maahanmuuttotutkimus nousi yhdeksi teema-alueeksi. Näin alkuvuosia leimanneet siirtolaisuuskysymykset olivat muuttuneet toisensuuntaisen muuton ongelmiksi.

Yksi asia viime vuosikymmeneltä kiinnittää lehdessä huomiota. Voimakas taantuma 1990-luvun alussa ei juurikaan näy lehdessä suoranaisena yhteiskunnallisena ilmiönä. Tilasto-osasta toki laman syvyys on luettavissa. Sen sijaan tilanne näkyy työllisyys- ja työpoliittisena asiana. Ns. aktiivinen työvoimapolitiikka saa sisältöä keinovalikoiman kasvaessa. Myös toimenpiteiden laajetessa niiden arviointi lisääntyy. Ehkä tämä heijastelee myös vuosikymmenien kuluessa tapahtunutta lehden roolin muutosta työmarkkinoiden ja työvoimakysymyksien raportoinnista aikaisempaa laajempien työpoliittisten kysymysten käsittelyyn lehden nimenmuutosten mukaisesti.

Vuonna 1998 julkaisun kansi ja ulkoasu muutettiin nykyiseksi. Muutos ei vaikuttanut lehden sisältöön. Työpoliittisen aikakauskirjan sisältö vakiintui. Lehti oli ja on edelleen rakenteeltaan kaksiosainen. Alkuosassa julkaistiin tieteellisiä artikkeleita. Sen jälkeen tulevat suppeammat katsaukset, keskustelun

avaukset ja vastaavat. Tiivistelmiä suomeksi ja englanniksi tutkimuksista on julkaistu otsikon ”Uutta työpoliittisen tutkimuksen alalta”. Kirja-arvosteluja julkaistaan jonkin verran. Toisen osan muodostaa varsin laaja tilasto-osa, jossa julkaistiin työvoimaa ja työllisyyttä koskevia tietoja tilastotaulukoina ja graafisina kuvioina.

Kaiken kaikkiaan lehden sisällön muutokset 1950-luvulta 2000-luvulle heijastelevat varsin hyvin työpolitiikan muutoksia. ”Jul-kisten töiden” järjestämisestä ennen muuta talviaikaisen kausityöttömyyden hoitamiseksi siirryttiin ensin laajempaan työvoimapolitiikasta (ja koulutuspolitiikasta) keskusteluun. Sen jälkeen keskustelu laajeni vielä ja alettiin puhua työpolitiikasta.

Toimitus 1990 – 2007

Matti Pukkio,
päätoimittaja (1989/3–4) – 1990 – 1998
Heikki Räisänen,
päätoimittaja 1999 – 2000
Matti Sihto, päätoimittaja 2001
Pekka Tiainen, päätoimittaja 2002 – 1/2007
Heikki Räisänen, päätoimittaja 2/2007 –

Oiva Lönnberg,
toimitussihteeri (1974) – 1990 – 1993
Hannu Nousimaa,
toimitussihteeri 1994 – 1996
Maija Polus,
toimitussihteeri 1997 – 1998
Annika Blomster,
toimitussihteeri 1999 – 2001
Marie Ingman,
toimitussihteeri 2002
Annika Blomster,
toimitussihteeri 2003 – 2007
Aarre Heikkilä,
toimittaja (artikkelit) 1990 – 1993
Pekka Ylöstalo, toimittaja 2/2007 –

Toimitusneuvostojen jäsenet vuosina 1990 – 2007

(Lehdellä on ollut oma toimitusneuvosto vuodesta 1990 lähtien.)

Matti Pukkio 1991– 1998
toimitusneuvoston puheenjohtaja
Anssi Paasivirta 1999 – 2003
toimitusneuvoston puheenjohtaja
Jussi Toppila 2004 – 2007
toimitusneuvoston puheenjohtaja

Tuomo Alasoini 1991 – 2007
Timo Filpus 1991 – 2002
Oiva Lönnberg 1991 – 1/2007
Aarre Heikkilä 1991 – 1994
Karri Varmo 1991 – 1993
Mikko Hurmalainen 1994 – 1996
Hannu Nousimaa 1994 – 1996
Heikki Räisänen 1997 – 2001, 2/2007
Päivi Järviemi 1999 – 2007
Ulla Liukkunen 1999 – 2001
Varpu Weijola 1999 – 2000
Matti Sihto 1999 – 2007
Pekka Tiainen 1999 – 2007
Susanna Piepponen 2001, 2003 – 1/2007
Tapani Kojonsaari 2002
Heli Saijets 2002 – 2007
Marie Ingman 2002
Tiina Hanhike 2003 – 1/2007
Annika Blomster 2003 – 2007
Johanna Alatalo 2/2007 –
Petri Syvänen 2/2007 –
Raila Kangasperko 2/2007 –
Pekka Ylöstalo 2/2007 –

Nykyinen toimitus 2/2007 –

Päätoimittaja Heikki Räisänen
Toimittaja Pekka Ylöstalo
Toimitussihteeri Annika Blomster

Tausta-aineistona on käytetty Toini Ristimäen ja Oiva Lönnbergin artikkeleita lehden 30 ja 40-vuotisnumeroissa vuosilta 1987 ja 1997.

Eriytynen kiitos Oiva Lönnbergille, jonka muistitiedot ja henkilökohtainen, koko lehden historian kattava arkisto ovat olleet käytettävissä.

Työpoliittisen aikakauskirjan päätoimittaja Heikki Räisänen (keskellä), toimittaja Pekka Ylöstalo (oikealla) ja toimitussihteeri Annika Blomster (vasemmalla).